

У судовій практиці заінтересовані сторони процесу активно застосовують різні методи, спрямовані на свідоме затягування судового розгляду, таким чином зловживаючи своїми процесуальними правами.

Зокрема, мають місце заявлення численних необґрунтованих відводів суддям цивільних судів, нез'явлення представників учасників судового процесу в судові засідання часто без поважних причин, подання необґрунтованих клопотань про вчинення судом процесуальних дій, подання зустрічних позовів без дотримання вимог ЦПК, одночасне оскарження судових рішень в апеляційному і в касаційному порядку, подання апеляційних та касаційних скарг на судові акти, які не можуть бути оскаржені, тощо.

Ось один з таких прикладів.

У вересні 2006 року Позичальник звернувся до відділення АТ «ОТП Банк» з метою отримання кредитних коштів в розмірі 100 000,00 дол. США.

Ухиляючись від виконання своїх боргових зобов'язань протягом більш ніж двох років Позичальник жодного разу не звернувся до Банку з проханням надати йому відстрочку платежу, «кредитні канікули» або надання пільгового періоду.

У зв'язку з невиконанням свого обов'язку Позичальником щодо сплати коштів по кредиту, Банк був змушений звернутись до органів державної влади за захистом своїх порушених прав, яке він здійснив шляхом вчинення виконавчого напису нотаріусом.

З метою затягування процесу реалізації заставного майна шляхом його продажу на прилюдних торгах в рахунок погашення заборгованості за кредитним договором Позичальник звернувся до суду з метою визнання виконавчого напису нотаріуса таким, що не підлягає виконню.

Судом першої інстанції було встановлено наявність заборгованості Позичальника перед кредитором, перевірено законність вчинення напису, досліджено докази на які посилався Позичальник, встановлено, що суму заборгованості він не заперечує і не оспорує, а отже, вона вважається безспірною та винесено рішення яким в задоволенні позову відмовлено повністю.

Проте цим все не скінчилось. У грудні 2010 року Позичальник звернувся до Апеляційного суду м. Києва зі скаргою на рішення суду першої інстанції, мотивуючи тим, що заборгованість за кредитним договором відсутня та Банк не мав права вчиняти виконавчий напис, посилаючись на відсутність законних підстав. Незважаючи на неодноразові намагання затягнути судовий процес шляхом подання клопотань, які не стосуються розгляду даної справи, неявок в судові засідання та ін. Ухвалою Апеляційного суду м. Києві від 27 вересня 2011 року скаргу відхилено, рішення суду першої інстанції залишено без змін.

На сьогоднішній день іпотечне майно знаходиться на стадії реалізації з прилюдних торгів.

Справа №

РІШЕННЯ

Іменем України

грудня 2010 року Голосіївський районний суд м. Києва в складі
головуючого судді , при секретарі , розглянувши у
відкритому судовому засіданні в м. Києві цивільну справу за позовом
до Публічного акціонерного товариства «ОТП Банк», треті
особи - Приватний нотаріус київського міського нотаріального округу
, Відділ державної виконавчої служби
Дарницького районного управління юстиції в місті Києві про визнання
виконавчого напису нотаріуса таким, що не підлягає виконанню,-

в с т а н о в и в :

позивач звернулася до суду з позовом до ПАТ «ОТП Банк», третя особа -
Приватний нотаріус київського міського нотаріального округу

Відділ державної виконавчої служби Дарницького районного управління
юстиції в місті Києві про визнання виконавчого напису нотаріуса таким, що не
підлягає виконанню. мотивуючи свої вимоги тим, що .2006 між нею та
відповідачем укладено кредитний договір, відповідно до якого банк надав
кредит у розмірі 152 859,70 доларів США. В якості забезпечення
виконання зобов'язань за кредитним договором між позивачем та відповідачем
укладено договір іпотеки № від .2006.

Приватним нотаріусом київського міського нотаріального
округу - було вчинено виконавчий напис № щодо
звернення стягнення на предмет іпотеки, а саме: трикімнатну квартиру №
по б. з м. Києві, що належить на праві власності

Даний виконавчий напис було вчинено з метою задоволення
грошових вимог банку у розмірі 1037144,87 грн. Вважає, що даний виконавчий
напис був вчинений приватним нотаріусом з порушенням встановленого
актами цивільного законодавства України порядку вчинення нотаріусами
виконавчих написів.

В судовому засіданні позивач позов підтримала та з посиланням на
обґрунтування, викладені в позові, просила суд ухвалити рішення, яким
визнати таким, що не підлягає виконанню, виконавчий напис від ,
zareєстрований в реєстрі за № вчинений Приватним нотаріусом
київського міського нотаріального округу

Представник відповідача у судовому позов не визнала та пояснила, що
під час вчинення даного виконавчого напису банком були надані нотаріусу усі

необхідні документи, а нотаріусом, відповідно, дотримано передбачену процедуру вчинення виконавчого напису. Просила суд відмовити у задоволенні позову, посилаючись на його безпідставність.

Третя особа - Приватний нотаріус київського міського нотаріального округу . в судове засідання не з'явився. Надіслав до суду клопотання про розгляд справи у його відсутність. При вирішенні даного спору поклався на розсуд суду.

Третя особа – ВДВС Дарницького РУЮ в м. Києві явку свого представника в судове засідання не забезпечив. Про причини неявки суду не повідомив. Проте, суд вважає за можливе розглянути справу у його відсутність на підставі наявних у справі доказів.

Заслухавши пояснення позивача, представника відповідача, дослідивши матеріали справи, суд дійшов висновку, що позов не підлягає задоволенню, виходячи з наступних підстав.

Так, в якості забезпечення виконання зобов'язань за договором кредиту № . на придбання житла від .2006 між позивачем та відповідачем було укладено договір іпотеки № від 2006. Відповідно до вказаного договору іпотеки зобов'язалася відповідати за повне та своєчасне виконання зобов'язань за договором кредиту № на придбання квартири № по вул. , б. в м. Києві

Відповідно до ст. 12 Закону України «Про іпотеку», у разі порушення іпотекодавцем обов'язків, встановлених іпотечним договором, іпотекодержатель має право вимагати дострокового виконання основного зобов'язання, а в разі його невиконання – звернути стягнення на предмет іпотеки.

Відповідно до ст. 33 Закону України «Про іпотеку», у разі невиконання або неналежного виконання боржником основного зобов'язання іпотекодержатель вправі задовольнити свої вимоги за основним зобов'язанням шляхом звернення стягнення на предмет іпотеки. Право іпотекодержателя на звернення стягнення на предмет іпотеки також виникає з підстав, встановлених ст. 12 цього Закону. Звернення стягнення на предмет іпотеки здійснюється на підставі рішення суду, виконавчого напису нотаріуса або згідно з договором про задоволення вимог іпотекодержателя.

Відповідно до п.п. 2.1. договору іпотеки, іпотекодавець зобов'язаний повністю повернути іпотекодержателю суму отриманого кредиту не пізніше вересня 2016 року відповідно до умов, встановлених п.п. 1.5-1.6 кредитного договору, чи в інший строк, встановлений в кредитному договорі.

Відповідно до п. 1.5 кредитного договору, повернення відповідної частини кредиту здійснюється позичальником щомісяця у розмірі та строки, визначені у графіку повернення та сплати процентів.

Відповідно до п. 1.9.1 кредитного договору, банк має право вимагати дострокового виконання боргових зобов'язань в цілому або у визначеній банком частині у випадках невиконання позичальником своїх боргових зобов'язань за цим договором, або умов договору іпотеки.

Так, внаслідок невиконання позивачем своїх зобов'язань за кредитним договором та договором іпотеки, .2008 відповідачем на адресу позивача було направлено досудову вимогу про погашення заборгованості за кредитним договором № . від : 2006. Дана вимога була отримана позивачем особисто. Проте, сума заборгованості . повернена не була.

Згідно з п. 3.1. кредитного договору, в якості забезпечення всіх своїх зобов'язань за кредитним договором позичальник передає в іпотеку банку предмет іпотеки, що перебуває у власності позичальника.

За ст. 6 договору іпотеки, за рахунок предмета іпотеки іпотекодержатель може задовольнити такі вимоги: всі боргові зобов'язання, не сплачені іпотекодавцем; вимоги стосовно повного відшкодування всіх збитків, завданих порушенням іпотекодавцем його зобов'язань.

Відповідно до п. 6.2 договору іпотеки, іпотечним випадком є несплата іпотекодавцем іпотекодержателю будь-якої суми у такому розмірі, у такій валюті, у такий строк і в такому порядку, як встановлено в кредитному договорі.

П. 6.3 договору іпотеки передбачено право іпотекодержателя звернутись до уповноважених органів (зокрема, таким є приватний нотаріус) за захистом своїх прав в порядку, встановленому законодавством.

Так, у зв'язку з неналежним виконанням позичальником свого зобов'язання за кредитним договором, на підставі наданих банком документів

Приватним нотаріусом київського міського нотаріального округу . було вчинено виконавчий напис, зареєстрований в реєстрі за № . щодо звернення стягнення на нерухоме майно — трикімнатну квартиру № . по вул. . б. . в м. Києві, що належить на праві власності . За рахунок коштів, отриманих від реалізації предмету іпотеки, було запропоновано задовольнити вимоги Публічного акціонерного товариств «ОТП Банк» у розмірі 167 792,07 доларів США, що еквівалентно 1035444,87 гривням.

За ст. 18 ЦК України, нотаріус здійснює захист цивільних прав шляхом вчинення виконавчого напису на борговому документі у випадках і в порядку, встановлене ним законом.

Відповідно до ст. 284 Інструкції «Про порядок вчинення нотаріальних дій нотаріусами України», затвердженої Наказом Міністерства Юстиції України від 03.03.2004 № 20/5, заборгованість або інша відповідальність боржника визнається безспірною і не потребує додаткового доказування у випадках, якщо подані для вчинення виконавчого напису документи, передбачені Переліком документів, за якими стягнення заборгованості провадиться у безспірному порядку, затвердженому постановою Кабінету Міністрів України.

Відповідно до ст. 87 Закону України «Про нотаріат», для стягнення грошових сум або витребування від боржника майна нотаріуси вчиняють виконавчі написи на документах, що встановлюють заборгованість.

Відповідно до ст. 88 Закону України «Про нотаріат», нотаріус вчиняє виконавчі написи, якщо подані документи підтверджують безспірність заборгованості або іншої відповідальності боржника перед стягувачем.

Відповідно до п. 1 Переліку документів, за якими стягнення заборгованості провадиться у безспірному порядку на підставі виконавчих написів нотаріусів, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 29.06.1999 № вчинення виконавчого напису на нотаріально посвідченій угоді, що передбачає сплату грошових сум, передачу або повернення майна, а також право звернення стягнення на заставлене майно. Для одержання виконавчого напису подаються: а) оригінал нотаріально посвідченої угоди; б) документи, що підтверджують безспірність заборгованості боржника та встановлюють прострочення виконання зобов'язання.

Враховуючи ту обставину, що сума заборгованості за кредитним договором не заперечувалась та не оспорювалась, то вона вважається безспірною.

Отже, для вчинення Приватним нотаріусом київського міського нотаріального округу виконавчого напису № від банком були надані наступні документи: копія кредитного договору від 2006; оригінал договору іпотеки № від 2006; заява нотаріусу; розрахунок заборгованості, який підтверджує безспірність заборгованості боржника перед банком; а також досудова вимога банку.

Відповідно до ст. 1050 ЦК України, якщо договором встановлений обов'язок позичальника повернути позику частинами (з розстроченням), то в разі прострочення повернення чергової частини позикодавець має право вимагати дострокового повернення частини позики, що залишилася, та сплати процентів.

На основі повно і всебічно з'ясованих обставин, на які посилались сторони, як на підставу своїх вимог і заперечень, підтверджених доказами, дослідженими в судовому засіданні, оцінивши їх належність, допустимість,

достовірність, а також достатність і взаємний зв'язок у їх сукупності, встановивши правовідносини, які впливають із встановлених обставин, та правові норми, які підлягають застосуванню до цих правовідносин, беручи до уваги ту обставину, що Приватним нотарусом київського міського нотаріального округу було дотримано передбачену законодавством процедуру вчинення виконавчого напису, банком, в свою чергу, було надано нотаріусу усі необхідні для цього документи, а виконавчий напис № від – вчинений правомірно, а тому суд дійшов висновку про необхідність відмови у задоволенні позову . у повному обсязі.

Розподіл судових витрат між сторонами вирішити за правилами ст. 88 ЦПК України.

На підставі вищевикладеного та керуючись ст. ст. 10, 11, 15, 58, 60, 88, 208-209, 212-215, 223, 294-296 ЦПК України, суд,-

в и р і ш и в :

в задоволенні позову до Публічного акціонерного товариства «ОТП Банк», треті особи - Приватний нотаріус київського міського нотаріального округу .

Відділ державної виконавчої служби Дарницького районного управління юстиції в місті Києві про визнання виконавчого напису нотаріуса таким, що не підлягає виконанню - **відмовити повністю.**

Рішення може бути оскаржене протягом десяти днів з дня його проголошення, а рішення яке було ухвалено без участі особи, яка її оскаржує протягом десяти днів з дня отримання копії рішення. Апеляційна скарга подається до Апеляційного суду м. Києва через Голосіївський районний суд м. Києва.

Суддя